

Huru innerligt är icke hafvets och dess invånares förhållande till dessa aflägsna himlakroppar, och huru tydligt se vi icke att hafvet och himlakropparne hafva sitt ursprung från samma ledande tanke!

SJETTE KAPITLET.

Den meteoriska nederbörden i dess förhållanden till den organiska naturen.

Flodernas alltid fyllda urnor. — Storartad vevselverkan mellan oceanen och luft-hafvet. — Vindens med vattendunster belastade vingar. — Fördelningen af deras tribut. — Vattens vandringar under jordytan. — Flodernas stämma. — Daggen. — Historien om dess uppkomst. — Molnbildningen och regnet. — Harmoni emellan de tropiska regnkvantiteterna och växternas bladbyggnad. — Snö- och isbildningens vikt för växt- och djurlifvet. — Det skyddande snötäcket. — En liten trädgård på Nowaja Semlja. — Lavinerna. — Deras gynnsamma inflytande på högälpernas vegetation. — Vålgörande följder af isens större lätthet. — Gletschernas framskridande. — Orkanen.

Melodiskt brusar Neckar förbi mig: det är som om vinden susade genom trädskronorna i en lund, som om skogen på den motsatta strandens berg ville förtälja mig en saga från forntiden.

Olika är väl den sköna flodens stämma, allt eftersom årstiderna vaxla: vildt brusande när om våren bergets snö smälter och de svällda, uppgrumlade vågorna pilsnabbt ila förbi under bryggornas hvalfbågar; ljuft sorlande när om sommaren efter lång torka dess rena, ljusgröna vatten långsamt vandrar bort, liksom det blott ogera skiljde sig ifrån den tjugusandale dalen; men aldrig tiger floden och dess källors urnor blifva aldrig tomma, fastän de redan flutit under årtusenden.

Så brusa otaliga floder och bäckar genom otaliga dalar i alla verldsdelar, och liksom skogar på höjderna och gräsmattorna på slätterna blifva de alla försedda med nödigt vatten.

Detta flodernas *eviga* brus, som blott undantagsvis växer till ett förderfligt öfvermått eller periodiskt utsinar, detta våra höjders och ängars gröna smycke, som fröjdade vår barndom och icke skall blifva vår ålderdom otroget, tyder på stora eviga